



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 5656/2021
14.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Борђошки, адвокат из ..., против тужене „Комерцијалне банке“ АД Београд, коју заступа пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости одредбе уговора и исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1690/19 од 28.04.2021. године, у седници одржаној дана 14.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1690/19 од 28.04.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1690/19 од 28.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 9840/17 од 03.12.2018. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и утврђено да је ништава одредба члана 9. став 1. Уговора о динарском кредиту са девизном клаузулом за куповину стамбеног објекта уз коришћење средстава из буџета Републике Србије, ближе означеном у том делу изреке и члана 5. став 1. Анекса тог уговора. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати износ од 20.612,48 динара са законском затезном каматом почев од 24.12.2011. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 80.448,96 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате, док је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка преко досуђеног износа, као и захтев за исплату законске затезне камате на износ од 20.612,48 динара почев од 23.12.2011. године. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 1690/19 од 28.04.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у побијеном усвајајућем делу.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер је одлука у складу са правним ставом усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године, допуњеног на седници Грађанског одељења од 16.09.2021. године, а код утврђења да тужилац није био упознат са врстом и висином трошкова обраде кредита у предуговорној фази. Указивање у ревизији на различиту судску праксу у истоветним ситуацијама, не указује нужно на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради утврђења ништавости одредбе уговора и исплате поднета је 14.12.2017. године. Вредност предмета спора је 20.612,48 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић